

BETHANIË

GODS VERLANGEN VOOR ZIJN KERK

door

Frank Viola

Mei 2007

Copyright 2007 © Present Testimony Ministry – www.ptmin.org
Copyright Nederlandse vertaling 2007 © EuroBOOKS – www.eurobooks.nl

Verklaring van goed vertrouwen

Dit e-boek is een transcript van de boodschap die Frank Viola bracht aan een huiskerk in St. Augustine (Florida, USA) op 22 april 2007. Deze boodschap is geschikt voor alle huiskerken, organische kerken, huisgroepen, eenvoudige kerkvormen en 'emerging churches' die deel zijn van de ontdekkingsstocht naar de werkelijke betekenis en wandel van de kerk.

We hebben het omgezet in een e-boek zodat het zo breed en ver mogelijk verspreid kan worden. We vragen wel in goed vertrouwen dat als u het boek wilt verspreiden, u de volgende link aan anderen doorgeeft – met name aan zij die samenkomen in bovengenoemde kerkvormen – zodat zij het e-boek zelf kunnen downloaden.

www.ptmin.org/bethany.htm

De bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan
De Nieuwe Bijbelvertaling © Nederlands Bijbelgenootschap 2004.

Inhoudsopgave

Inleiding	4
Eerste gelegenheid	6
Tweede gelegenheid	11
Derde gelegenheid	15
Vierde gelegenheid	21

Inleiding

Toen de Heer Jezus Christus als mens op aarde kwam, was Hij nergens welkom. Denk maar aan zijn geboorte. Het gehele dorp Bethlemen sloot zijn deuren voor Hem. Dus kwam Hij uiteindelijk ter wereld in een stal, middenin de viezigheid, het stof en de stank van mest.

Toen Hij twee jaar oud was, werd Hij het doelwit van een klopjacht van de regering. (Er waren daarom geen andere jongens in zijn kleuterklas.)

Toen Hij begon aan zijn bediening, werd Hij verworpen door zijn eigen volk – de Joden. ‘Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van hem waren hebben Hem niet ontvangen’ (Johannes 1:11).

De geestelijke leiders die de scepter zwaaiden over Jeruzalem, verwierpen Hem ook. Denk alleen maar aan hoe Hij huilde om de stad omdat zij haar Messias afwees (Lucas 13:34).

Toen Hij een mogelijkheid zocht om naar Samaria te gaan, werd Hij ook door die stad afgewezen. ‘In een Samaritaans dorp, ..., wilden de dorpingen Hem niet ontvangen, omdat Jeruzalem het doel van zijn reis was’ (Lucas 9:53).

Hij werd bovendien afgewezen door zijn eigen woonplaats, Nazareth. Denk maar aan zijn eigen woorden: ‘Nergens wordt een profeet zo miskend als in zijn eigen stad, onder zijn verwanten en huisgenoten’ (Marcus 6:4).

Sterker nog, de Heer zelf zei dat Hij geen thuis had in deze wereld. ‘De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen’ (Lucas 9:58).

Zie je de ironie van de situatie? Het gaat hier om de schepper van het heelal. Het gaat hier om degene die niet alleen alle dingen gemaakt heeft, maar ook om degene vóór wie alle dingen gemaakt zijn. En juist Hij wordt afgewezen door de wereld die Hij gemaakt heeft. Hij was niet welkom. Hij werd verworpen en de deur gewezen.

Er was echter één uitzondering. Tijdens zijn gehele leven als mens op aarde, was er slechts één plek op aarde waar Jezus Christus wel welkom was. Er was slechts één plek waar Hij ontvangen werd. Dat was in een klein dorp genaamd Bethanië. En dat dorpje speelde een belangrijke rol in het leven van de Heer.

Vandaag wil ik met jullie in de voetsporen van Jezus stappen en kijken naar die keren dat Hij naar Bethanië reisde. Mijn reden daarvoor is simpel. Ik geloof dat Bethanië het verlangen van de Heer voor zijn kerk weerspiegelt. God wil graag een Bethanië in iedere stad en ieder dorp op aarde. Dat geldt ook voor Saint Augustine, Florida.

De Evangelieën doen verslag van vier gebeurtenissen die in Bethanië plaatsvonden.

Voordat we naar ieder van deze gelegenheden kijken, wil ik jullie eerst de historische context van dit kleine dorpje schetsen.

- Bethanië lag op minder dan 4 kilometer afstand ten oosten van Jeruzalem.
- Het bevond zich op de zuidoostelijke flanken van de Olijfberg.
- De Hof van Gethsemane bevond zich ook op de Olijfberg. Gethsemane betekent ‘olijfpers’, het was de plek waar de olijven uitgeperst werden tot olie.
- Tijdens de zes dagen voorafgaande aan zijn kruisiging bezocht Jezus overdag de stad Jeruzalem, maar Hij trok zich altijd weer terug in Bethanië om de nacht door te brengen. Ik herhaal: De laatste zes dagen van het aardse leven van de Heer verbleef Jezus in Bethanië en vond Hij daar onderdak. In Bethanië vond Hij bescherming, rust, veiligheid en vrede.
- Bethanië betekent ‘vijgenhuis’. Dit is van belang, zoals we later zullen zien.
- Er woonden drie mensen in Bethanië waarvan de Bijbel zegt dat Jezus veel van hen hield: Martha, Maria en Lazarus.

- Het lijkt erop dat Martha de oudere zus was. Maria was de jongere zus. En Lazarus was de jongere broer.
- Er woonde nog een vierde persoon in Bethanië die in de Bijbel bij naam genoemd wordt: 'Simon de melaatse.' Sommige geleerden geloven dat Simon een familielid was van Martha, Maria en Lazarus. Misschien hun vader of oom.
- Martha bezat een huis in Bethanië. Maria was welbekend in het hele dorp. Johannes noemde Bethanië 'het dorp van Maria en haar zuster Martha.'
- De familie lijkt welgesteld te zijn. De grootte van Martha's huis en het soort graf dat voor Lazarus gebruikt werd, zijn indicaties van hun financiële status.
- Bethanië lijkt de enige plek op aarde te zijn waar de Heer begrepen en welkom geheten werd.

We gaan nu eens kijken naar de eerste gelegenheid dat de Heer in Bethanië komt, zoals het in de Bijbel is vastgelegd.

Eerste gelegenheid

Oktober, 29 A.D.

Toen ze verder trokken ging Hij een dorp in, waar Hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Martha heette. Haar zuster, Maria, ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden. Maar Martha werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het u niet schelen dat mijn zuster mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.' De Heer zei tegen haar: 'Martha, Martha, je bent zo bezorgd en je maakt je veel te druk. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het beste deel gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen. (Lucas 10:38-42)

Ik denk dat ik niet overdrijf als ik zeg dat de meeste preken over dit tekstgedeelte Martha in een nogal schimmig daglicht hebben gezet. Veel predikers hebben Martha nogal negatief belicht.

Nou, ik wil me vanmiddag juist positief uitlaten over Martha. Ik wil jullie aandacht vestigen op vers 38: *'waar Hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Martha heette.'* Andere vertalingen zeggen: 'een vrouw, Martha geheten, *ontving* Hem in haar huis.'

Jezus Christus ontvangen

Bethanië was de enige plek op aarde waar Jezus Christus volledig en enthousiast ontvangen werd. Het was de enige plaats op aarde waar Hij zich thuis voelde. Dit maakt Bethanië zo bijzonder. En dit is het eerste kenmerk van de kerk waar God op uit is. Jezus Christus werd door de wereld verworpen. Maar Hij werd verwelkomd in Bethanië.

Wat betekent het nou om de Here Jezus te verwelkomen? Ik denk dat alle kerken op deze planeet zouden claimen dat zij de Heer verwelkomen. Maar ik wil graag ons begrip oprekken van wat het betekent om Hem fatsoenlijk te ontvangen.

Hoe geeft een kerk de Heer de plek die bij Hem past en die Hem toekomt? Die vraag is cruciaal. Cruciaal voor alles wat met het herstel van de kerk te maken heeft. Ik geloof dat de kerk nooit zijn oude glorie kan terugkrijgen als wij niet begrijpen hoe we de Heer op de juiste manier moeten verwelkomen. Mijns inziens vormen drie aspecten de kern van hoe we Jezus Christus op gepaste wijze zijn plek kunnen geven.

- 1) **Christus verwelkomen betekent: Hij mag leiden, Hij staat centraal en Hij krijgt alle eer.** Ik kom nu inmiddels bijna 20 jaar in huiskerken samen. En voor zover ik kan overzien, zijn er niet zoveel huiskerken die Christus volledig in het middelpunt hebben en Hem laten leiden. Vaak staat er iets anders centraal dan Jezus Christus zelf.

Het tragische is dat van de kerken die Jezus Christus centraal zetten, vele de neiging hebben deel te worden van sektarische bewegingen. Ze geloven dat alleen zij de waarheid hebben. Door hun levenswandel en houding verloochenen ze de Heer, om wie ze zo graag willen samenkomen.

Ik heb het al vaker gezegd: hokjesgeest en elitisme zijn net als lichaamsgeur. Iedereen kan het ruiken, behalve degene van wie het afkomstig is. Laat er geen misverstand over bestaan: Jezus Christus is nooit thuis in een kerk die sektarisch is of zich afzet tegen andere gelovigen en kerken.

We zouden de hele dag kunnen praten over wat het betekent om Christus tot middelpunt en leidsman te maken, maar die tijd hebben we helaas niet. Ik wil mezelf daarom beperken tot het volgende: Jezus Christus neemt nooit genoegen met minder dan de eerste plaats. Hij is nooit thuis in een kerk die

Hem niet de allesomvattende leiding geeft en Hem tot het absolute middelpunt maakt. Hij wil meer zijn dan een gast. Hij wil de heer des huizes zijn. Ik krijg vaak de indruk dat veel kerken de Heer behandelen alsof Hij de onzichtbare eregast is. Maar een gast is nog altijd een bezoeker. Onze Heer verlangt ernaar veel meer te zijn dan een gast. Hij wil graag het Hoofd zijn van zijn kerk. Alleen op die plek en met zo'n volk kan Hij zich thuis voelen.

- 2) **Christus verwelkomen betekent: Alles van Hem ontvangen.** Ik ken huiskerken die de bediening van prediking van de Heer hebben ontvangen, maar die zijn bediening van genezing verwierpen. Ik heb kerken ontmoet die zijn bediening van zegen verwelkomden, maar die zijn bediening van lijden ontkenen. Dat wil zeggen, zij verwelkomden de kracht van zijn opstanding, maar ze verwierpen de gemeenschap van zijn lijden. Ik ken enkele kerken die zijn bediening van onderwijs alle ruimte gaven, maar die niets wilden weten van zijn bediening om de armen en onderdrukten te helpen. Ik heb er ook ontmoet die zijn bediening tot opbouw van het Lichaam graag ontvingen, maar die zijn bediening om de verlorenen te bereiken verwierpen. Als je Christus ontvangt volgens zo'n soort keuzemenu, dan ontvang je Christus op *jouw eigen* voorwaarden. Dan verwelkom je Hem niet *zoals Hij is*. Als je Jezus Christus op de juiste manier wilt ontvangen en verwelkomen, zul je *alles* wat Hij is moeten ontvangen. Hij is als persoon één geheel. We kunnen van een persoon niet zeggen dat we enkele delen wel willen en andere niet. Bethanië is de plaats waar Christus – de volledige Christus – verwelkomd en ontvangen werd.
- 3) **Christus verwelkomen betekent: Allen ontvangen die deel van Hem zijn.** Verschillende keren doet Jezus de volgende uitspraak: 'Degene die hen ontvangt die door Mij gezonden zijn, ontvangt Mij.' Bethanië is de plek die allen ontvangt die door Christus gezonden zijn. Het verwelkomt allen die tot Christus behoren. Iedere kerk die sommige leden van het Lichaam verwelkomt, maar anderen afwijst, ontvangt Christus niet. En elke kerk die degenen accepteert die de Heer voor zijn werk gezonden heeft, maar anderen verwerpt, wijst zo de Heer af. De uitzondering: we moeten niet diegenen ontvangen die het doel van Christus – dat is eenheid – tegenwerken. Zij die sektarisch zijn en die graag 'verdelen en heersen' om velen achter zich aan te krijgen, moeten we niet ontvangen. Dat is de geest van verdeeldheid, en dat is anti-christelijk (Romeinen 16:17). Ik wil graag de aandacht vestigen op een grote verleiding voor hedendaagse huiskerken. Het is de verleiding dat we naar binnen gekeerd, geïsoleerd en bekrompen raken. Bethanië ontving een ieder die door Christus ontvangen werd. Niets meer en niets minder. Het is interessant om te zien dat zelfs ongelovige Joden zich verwelkomd voelden in Bethanië (Johannes 12:6). Bethanië is, net als onze Here Jezus, radicaal inclusief. Wanneer Christus wordt verwelkomd door een groep mensen, dan verwelkomt Hij iedereen die de groep bezoekt. Er is een verwelkomend element . . . een uitnodigend ingrediënt . . . dat anderen aantrekt. Het is het verwelkomende aroma van Jezus Christus zelf. Wij verwelkomen Hem, en Hij verwelkomt iedereen die tot de Zijnen behoort. Dát is de kerk. Helaas ben ik in veel huiskerken geweest die geen uitnodigende en verwelkomende atmosfeer voor hun bezoekers hadden. Integendeel, zij

straalden exclusivisme en bekrompenheid uit. Die dingen verloochenen de geest van Bethanië, en ze brengen aan het licht dat de Heer niet geheel en al ontvangen en verwelkomd is. Kortgezegd, de Heer zoekt naar een plek waar Hij volledig ontvangen en totaal verwelkomd wordt. Niet Christus plus iets anders. En niet Christus minus een deel van Christus. Maar Christus alles en in allen. God verlangt en zoekt naar een volk dat Christus wil ontvangen als hun alles. En dat is de kerk zoals God die wil hebben.

Maria nader bekeken

We gaan terug naar ons verhaal. Let op waar Maria zit. Ze zit aan de voeten van de Heer. Dit is de houding van een discipel (zie Handelingen 22:3). Wat doet zij aan zijn voeten? Ze luistert terwijl de Heer spreekt. Haar blik is helemaal gericht op Christus. Ze luistert vol aandacht naar zijn woord.

De Twaalf zijn ook aanwezig, ongetwijfeld zitten zij ook aan zijn voeten. (Vers 39 maakt duidelijk dat dit inderdaad zo was.)

Wat is dit? Dit is een prachtig beeld van een kerkbijeenkomst. Wanneer we als kerk bij elkaar komen, komen we in de aanwezigheid van Jezus Christus. Hij is in ons midden. En . . . Hij voert het woord.

In dit verhaal spreekt Christus door zijn fysieke menselijke lichaam. Maar tegenwoordig spreekt Hij door een ander kanaal. We weten allemaal wat dit kanaal is, toch? Het is natuurlijk de dominee . . . toch?

Nee! Hij spreekt ook nu nog altijd door zijn lichaam – zijn geestelijke lichaam. Niet door een dominee of voorganger. Niet door een groep oudsten. Hij spreekt door ons – het Lichaam van Christus. (Voorgangers zijn zoiets als zijn pink. Christus heeft een compleet lichaam waar doorheen Hij spreekt, Hij gebruikt niet alleen zijn pink.)

We komen bij elkaar om Hem te eren, te aanbidden, te beminnen, en om door ieder van ons heen zijn woord te horen spreken. En door en vanuit dat Woord leven wij.

Let op, dit is iets om je naar uit te strekken: Iedere keer als jullie bij elkaar komen, moet je na afloop de deur uitlopen en kunnen zeggen: 'De Heer heeft op een nieuwe manier tot ons gesproken en dit is wat Hij van Zichzelf aan ons openbaarde.'

Dat vraagt van ieder van ons dat we worden zoals Maria. Het vraagt van ieder van ons dat we gedurende de week aan zijn voeten zitten om van Hem te leren. En wanneer we allemaal bij elkaar komen, delen we met elkaar wat we van Hem geleerd hebben.

Ik ben er een sterk pleitbezorger voor dat Christenen gedurende de week in tweetallen bij elkaar komen om tijd door te brengen met de Heer. Denk eraan dat Maria niet alléén aan de voeten van Christus zat. De Twaalf zaten bij haar. En ook Lazarus was waarschijnlijk aanwezig.

Bethanië is dus de plaats waar we *samen* aan de voeten van de Heer zitten, en waar we onszelf onderwerpen aan Christus als het Hoofd. Dit is de eerste les die elke authentieke kerk zou moeten leren.

De beste keuze maken

Dit verhaal wordt meestal geïnterpreteerd als een voorbeeld van de spanning die bestaat tussen degenen die zich richten op uiterlijk dienstbetoon en degenen die zich richten op innerlijke aanbidding.

Ik denk dat deze interpretatie zeker waarde heeft, maar vandaag wil ik het over een andere boeg gooien. Ik denk namelijk dat het de kern van het verhaal mist. Ik wil jullie wat historische achtergronden geven die een nieuw licht op ons verhaal werpen.

In de tijd van Jezus waren huizen verdeeld in een deel voor mannen en een deel voor vrouwen. De keuken was het domein van de vrouwen. (Dit is een sommige landen nog steeds het geval, bijvoorbeeld in Ethiopië.) Mannen komen nooit in de keuken.

De publieke ruimten, zoals de zitkamer, waren voor de mannen. Het werd als heel ongepast gezien als een vrouw in de publieke ruimten kwam en daar bij de mannen ging zitten. Schandalig!

De enige twee plaatsen waar mannen en vrouwen samen konden zijn, waren voor een echtpaar de gezamenlijke slaapkamer en buiten het huis waar de kinderen speelden. Let nu op wat er gebeurt. De Here Jezus loopt dit huis binnen met zijn twaalf discipelen. Martha begeleidt Hem en de Twaalf naar de zitkamer – de ruimte voor de mannen. Jezus vroeg niet om een maaltijd. In plaats daarvan wil Hij hen graag onderwijzen. Dus begint Hij te spreken.

De Twaalf zitten om Hem heen, aan zijn voeten. Maar er is iets raars aan de hand. Er is ook een vrouw aanwezig. En ook zij zit aan zijn voeten.

Maria is een onzichtbare lijn overgestoken. Ze heeft twee sociale grenzen geschonden. Ten eerste zit zij in de ruimte voor de mannen. Ten tweede heeft zij de houding aangenomen van een discipel. Waarom is dat zo opvallend? Omdat iedere rabbi in die tijd alleen maar mannelijke discipelen had. Jezus was de uitzondering. Hij verwelkomde ook vrouwen als zijn discipelen.

Nu gaan we even in de keuken kijken hoe het met Martha gaat. Ze heeft slechts één ding in gedachten. Ze wil de Heer een passend welkom geven. Ze is bezig met de voorbereidingen van een uitgebreide maaltijd voor Jezus en zijn discipelen. Ze slooft zich uit in de keuken om het eten klaar te maken, de borden te pakken, het mooiste bestek klaar te leggen, enzovoort.

Maar met het verstrijken van de tijd begint ze van binnen steeds meer te koken. Haar zus helpt haar totaal niet. Integendeel, ze zit in de publieke kamer aan de voeten van Jezus alsof ze een van zijn mannelijke discipelen is. Met andere woorden, Maria gedraagt zich als een man!

Martha blijft in de keuken aan het werk, in de hoop dat Maria zal opstaan om haar te komen helpen. Het zweet breekt haar uit, en op een gegeven moment houdt ze het niet langer. Ze stormt de zitkamer binnen en protesteert tegen Jezus. 'Kan het u niet schelen dat Maria mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen!'

Wat Martha in feite zei, was: 'Mijn zus zit in de publieke ruimte en gedraagt zich als een man, terwijl ze in de keuken zou moeten zijn om mij te helpen!'

Het is opvallend dat als Martha protesteert, Maria stil blijft. Ze verdedigt zichzelf niet. Ze laat de Heer haar verdedigen. En dat doet Hij.

Het antwoord van de Heer aan Martha is fijngevoelig. 'Martha, Martha, je bent zo bezorgd en je maakt je veel te druk. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria maakt zich maar over één ding druk. En dat is het enige dat echt telt. Zij heeft het beste deel gekozen – *om mijn discipel te zijn.*'

'Slechts één ding is echt nodig,' zegt Hij, 'en ik zal haar dat niet afnemen.'

De Heer lijkt te zeggen dat het enige dat noodzakelijk is . . . het betere deel, zoals sommige vertalingen zeggen, is dat we Hem kennen. En uit dat kennen komt vanzelf een intelligent dienen voort. Een dienen dat voortkomt vanuit liefde, vriendschap en gemeenschap.

De hoogste prioriteit in het leven is het kennen van de Heer. En dat vereist dat we tijd doorbrengen aan zijn voeten. Maar er gebeurt hier nog iets anders.

Ons hart ontmaskerd

In Bethanië worden onze temperamenten, onze karakters en onze motieven ontmaskerd.

Ik wil dat je inziet dat Jezus niet zegt dat de vele dingen waarover Martha zich zorgen maakte, verkeerd waren. Hij wees er simpelweg op dat slechts één ding echt noodzakelijk was.

Ik vind het veelzeggend dat Jezus Martha niet zei dat ze moest ophouden met dienen. Wat Hij deed was aan het licht brengen dat haar dienstbaarheid misplaatst was en zich op de verkeerde dingen richtte. Haar hart was op de verkeerde plek. Ze maakte zich druk over de verkeerde zaak. Ze was zo druk met het voorbereiden van een goede maaltijd dat ze zich niet realiseerde dat God Zelf in haar huiskamer zat!

En de Heer ontmaskerde dat.

Ik zie Martha voor me, koortsachtig aan het werk, zwoegend en ploeterend, zonder dat ze tijd heeft om aan de voeten van de Heer te gaan zitten, om Hem lief te hebben, om tijd met Hem door te brengen, en om te ontdekken hoe Hij graag gediend wil worden. Het punt is: ons dienen van de Heer moet altijd voortvloeien uit onze gemeenschap met Christus. Leer om aan de voeten van de Heer te zitten en naar zijn woorden te luisteren. Daarna kun je opstaan en Hem dienen zoals Hij dat wil.

Dus vanuit dit korte verhaal ontdekken we vier eigenschappen van Bethanië.

In Bethanië wordt Christus volledig verwelkomd en ontvangen.

In Bethanië zitten we in zijn aanwezigheid, horen we zijn Woord en delen we het met onze broers en zussen.

In Bethanië hebben vrouwen dezelfde privileges en status als mannen.

In Bethanië worden onze karakters, temperamenten en motieven ontmaskerd.

Ik wil nu graag een woord van aanmoediging en aanmaning geven aan de kerk van Saint Augustine en aan iedere andere kerk die deze boodschap hoort.

Wees een Bethanië!

Ontvang onze Heer geheel en al, zoals Hij is. Maak het kennen van Christus tot je belangrijkste bezigheid. Leer om aan zijn voeten te zitten en luister naar zijn stem zoals die spreekt door een ieder heen. Laat de Heer je hart ontmaskeren. En ren niet van elkaar weg als de Heer dat ook daadwerkelijk doet. Integendeel, accepteer zijn werk. Waarom? Zodat er ook in jullie stad een thuis voor Jezus Christus kan zijn. Een Bethanië, zo je wilt.

Nu wordt het tijd om naar de tweede gelegenheid te gaan kijken.

Tweede gelegenheid *Begin 30 A.D.*

Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Bethanië, het dorp waar Maria en haar zuster Martha woonden . . . De zusters stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: 'Heer, uw vriend is ziek.' . . . Jezus hield veel van Martha en haar zuster, en van Lazarus. Maar toen hij gehoord had dat Lazarus ziek was, bleef hij toch nog twee dagen waar hij was. . . 'Onze vriend Lazarus is ingeslapen, ik ga hem wakker maken.' . . . Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en Hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: 'Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!' . . . Jezus begon ook te huilen . . . Ook dit ergerde Jezus. Hij liep naar het graf, een spelonk met een steen voor de opening. Hij zei: 'Haal de steen weg.' Martha, de zuster van de dode, zei: 'Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!' . . . Daarna riep Hij: 'Lazarus, kom naar buiten!' De dode kwam te voorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.' (Johannes 11:1-44)

Dit verhaal, dat ik flink ingekort heb, laat ons nieuwe dingen zien over de betekenis van Bethanië als het gaat om het hart van de Heer voor zijn kerk.

Liefde en vriendschap

Wat opvalt aan het begin van dit verhaal, is dat nadrukkelijk vermeld staat dat Jezus veel hield van Martha, Maria en Lazarus. En die liefde werd ontvangen, gevoeld en begrepen. Luister maar naar de woorden van Martha en Maria: 'Heer, uw vriend is ziek.' Andere vertalingen zeggen: 'Die Gij liefhebt, is ziek.'

De liefde van de Heer voor hen was niet een soort abstract idee. Zij kenden die liefde, en durfden erop te vertrouwen. Merk op dat Jezus Lazarus zijn *vriend* noemde. Luister naar zijn woorden: 'Onze vriend Lazarus is ingeslapen.'

In Johannes 15 zei de Heer tegen zijn discipelen: 'Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden noem ik jullie, omdat ik alles wat ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb.'

Liefde en vriendschap. Deze twee woorden vatten het hart van Bethanië samen. Bethanië is de plek waar Jezus Christus de zijnen liefhad, en zij twijfelden geen moment aan zijn liefde. Het is ook de plek van vriendschap. Vriendschap met de levende God.

Deze twee woorden openbaren het hart van Christus. Hij verlangt naar vrienden, niet naar slaven of dienaren. Hij verlangt naar liefde, niet naar dienstbaarheid.

In de kille tempel van Jeruzalem werd God gediend. Maar in de warmte van een huis in Bethanië ontving Hij liefde en vriendschap.

Als ik dit verhaal lees, zie ik een Heer die zegt: 'Ik ben niet naar de aarde gekomen om gediend te worden. Ik kwam om vrienden te hebben. Ik kwam om lief te hebben en om liefde te ontvangen. Ik kwam om een volk te vinden dat ik tegen mijn borst kon drukken. Ik kwam om mijn hartsgeheimen te delen met mijn vrienden. Want bij hen ben ik thuis.'

Dit is de betekenis van Bethanië. En hiernaar is de Heer op zoek in zijn kerk.

Crisis in Bethanië

We gaan verder. In Bethanië is een crisis ontstaan. Lazarus is gestorven. Ik ben onder de indruk van het feit dat Jezus de situatie in de hand heeft. Hij heeft de touwtjes volledig in handen. Er is geen ongerustheid, geen haast, er zijn van zijn kant geen

zorgen. Het is duidelijk dat Hij van de Vader heeft gehoord hoe deze situatie zal aflopen.

Opnieuw valt op dat Martha zich gedraagt naar haar karakter. Ze rent voor haar zuster uit. Maar let ook op Maria. Ook zij gedraagt zich zoals haar karakter is. Ze zit opnieuw aan de voeten van de Heer.

De situatie is nogal chaotisch. Overal rondom Hem is rouw. Het verdriet en het verlies doordringen alles. Zijn grootste vijand, de dood, heeft iemand weggenomen van wie Hij veel houdt.

De Heer is diep bewogen en bezorgd. Hier ontdekken we dat God erg gevoelig is voor onze zorgen en verdriet. Zelfs hoewel Hij weet dat Hij Lazarus uit de dood gaat opwekken, dan nog is Hij diep geraakt door het verdriet dat Martha, Maria en het gehele dorp overvallen heeft.

Het is een bloedstollend moment. Degene die heelal en aarde geschapen heeft, staat huilend bij het graf van zijn vriend. En Hij, de Opstanding en het Leven, wekt zijn vriend op uit de dood.

Hier vinden we opnieuw een kenmerk van Bethanië. Crisis en vervolgens opstanding. Door de opstanding begint God helemaal opnieuw met een nieuwe schepping. Maar de opstanding komt altijd pas na lijden en dood.

Er is een crisis in Bethanië. Er is lijden in Bethanië. En het is overduidelijk, er is dood in Bethanië. Het kruis laat zich nadrukkelijk gelden in een groep gelovigen die staan voor het herstel van de kerk. Zij zullen de dood ervaren – droge perioden, lijden vanwege elkaars scherpe kanten, dood aan ieders agenda, verlangens, meningen, voorkeuren en ambities. Maar dat is juist hoe God zijn huis bouwt. Vanuit het sterven komt het leven van de Heer tot uitdrukking en worden we samengevoegd tot een bouwwerk dat gaat dienen als een thuis voor Jezus Christus. God brengt dood in ons leven zodat Hij ook zijn opstanding erin kan uitstorten.

Anders gezegd, als je wilt bijdragen aan een (t)huis voor Jezus Christus, dan komen er moeilijke tijden. Er komt crisis. Er komt lijden. Er komen problemen met je broers en zussen.

Maar onthoud, je kunt geen opstanding hebben zonder dat er dood geweest is. En je zult nooit een overwinnende Heer kennen totdat je met een crisis geconfronteerd bent. De kerk leeft in en door de opstanding. Maar er moet dood zijn voordat het nieuwe leven van de Heer zichtbaar gemaakt kan worden.

Luister naar de woorden van Paulus: 'We dragen in ons bestaan altijd het sterven van Jezus met ons mee, opdat ook het leven van Jezus in ons bestaan zichtbaar wordt. Wij levenden worden altijd omwille van Jezus aan de dood prijsgegeven, opdat in ons sterfelijke bestaan ook het leven van Jezus zichtbaar wordt. Zo is in ons de dood werkzaam, en in u het leven' (2 Corintiërs 4:10-12).

Wanneer de dood in ons leven komt, hebben we de neiging anderen de schuld te geven. We houden niet van lijden, dus hebben we de neiging degenen die het in ons leven brengen, de schuld te geven. Maar onthoud dat God de bedenker en veroorzaker is van het kruis alsook van de opstanding die op ons wacht aan de andere kant van het kruis. En Hij is erop uit om ons te transformeren naar zijn beeld en gelijkenis. Lijden is een cruciaal onderdeel van dat proces.

Ik wil daarom zowel Martha als Maria bij jullie aanbevelen. In hun meest donkere periode, oog in oog met de dood, klampten zij zich vast aan de Heer. Hij voldeed niet aan hun verwachtingen of aan hun hoop. Naar hun idee koos Hij ervoor om hun broer te laten sterven. En toch, ondanks dat, hielden zij in geloof hun vertrouwen op Hem gericht.

Een God die te lang wacht

In Bethanië ontdekken we een God die bereid is te wachten totdat het te laat is. In dit verhaal komt Jezus uiteindelijk vier dagen te laat opdagen.

Aangezien ik mijn leven gewijd heb aan het herstel van Gods huis, heb ook ik in mijn eigen leven al kennis gemaakt met een God die vier dagen te lang wachtte. Ik heb een God leren kennen die de irritante eigenschap lijkt te hebben om van het toneel te verdwijnen zodra ik Hem het hardst nodig heb. Als dingen heftig worden, dan piept Hij er vaak tussenuit.

In Bethanië laat Hij zijn vrienden een lange dood sterven. Hij komt niet altijd redding brengen als jij dat wilt en nodig denkt te hebben. Gods ingrijpen volgt lang niet altijd onze tijdsplanning. Hij zal jou laten sterven. En daarna wacht Hij nog vier volle dagen voordat Hij iets gaat doen.

Denk daar maar eens over na. De dood is hopeloos. Maar vier dagen nadat de dood toegeslagen heeft, dat is méér dan hopeloos. Jezus Christus wacht totdat jij lang en breed dood bent. Maar dan . . . wanneer je het het minst verwacht . . . dan komt Hij ineens op een nogal onverwachte en ongebruikelijke manier weer op het toneel om datgene te doen waarvan jij nooit ofte nimmer zelfs maar kon dromen.

God laat het gebeuren dat we in situaties belanden waarin menselijke hulp ons niet meer kan helpen. Waarom? Zodat Hij de glorie van zijn opstandingsleven kan tonen.

Want dat is overduidelijk: opstanding kan door niets en niemand anders dan God alleen. En dat is waarom Hem altijd alle eer toekomt.

Er is dus een crisis in Bethanië. Er is dood in Bethanië. Er is verdriet en lijden. Maar er is ook opstanding. En God kan dat laatste niet geven als wij niet bereid zijn dat eerste in volle omvang te omarmen.

De kracht van zijn opstanding komt altijd pas nadat we in zijn lijden ondergedompeld zijn. Vergeet dus nooit meer dat Hij de Opstanding is en het Leven. En als je maar lang genoeg blijft wachten, dan zal Hij uiteindelijk de steen weggrollen en je uit de dood weer opwekken.

Maar er is nog iets dat dit alles te boven gaat. We vinden het in vers 44.

Van alle dingen vrij

Kijk eens naar de opdracht die de Heer in vers 44 geeft: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.' 'Ontbindt hem, en laat hem heengaan.' 'Maak hem los en laat hem gaan.' Wat is dit? Dat is onze vrijheid van iedere gebondenheid.

Kijk naar Lazarus in het graf. Hij is dood. Zijn lichaam begint al te ontbinden. Daarom begint het vreselijk te stinken. Hij is gewikkeld in linnen doeken, grafdoeken. Dit zijn de kleren des doods.

Jezus spreekt enkele woorden en geeft zo zijn opstandingsleven. En wat gebeurt er? Lazarus wordt weer levend. Hij wordt zo een nieuw schepsel. En hij wordt bevrijd van de gebondenheid van zijn grafkleding.

'Maak de doeken los, en laat hem gaan.' Wat opvalt, is dat deze opdracht is gericht tot de omstanders, de groep om Jezus heen. Jezus zelf maakte de doeken van Lazarus niet los. *Hij droeg de mensen op dat te doen.*

Ik zie hierin twee dingen. Ten eerste, Bethanië is de plaats waar Gods volk wordt bevrijd van alle gebondenheden. Gebondenheid aan religie, gebondenheid aan de Wet, gebondenheid aan de geest van wetticisme, gebondenheid aan zonde, gebondenheid aan de wereld, gebondenheid aan het dienen van God in het vlees, en iedere andere soort gebondenheid.

Ten tweede, wij zijn Gods medewerkers in het bevrijden van anderen. Het lijkt wel alsof de Heer wilde zeggen: 'Ik wil dat jullie met Mij gaan samenwerken om anderen tot

vrijheid te brengen. Omdat Ik jullie de vrijheid gegeven hebt, zijn jullie nu mijn instrumenten om anderen te bevrijden.'

'Maak de doeken los, en laat hem gaan,' was de opdracht die de Heer gaf aan degenen die in Bethanië woonden.

Als de Heer mij heeft bevrijd, dan heeft Hij mij zijn kracht gegeven om anderen te bevrijden. Dat is precies wat het opstandingsleven met ons doet. Het maakt ons vrij van alle dingen behalve van Jezus Christus zelf.

Dus Bethanië is de plaats waar het opstandingsleven van Christus zichtbaar wordt te midden van de crisis, en het is de plaats waar Gods volk wordt vrijgezet.

Nu gaan we naar de derde gelegenheid.

Derde gelegenheid

Maart 30 A.D.

Zes dagen voor Pesach ging Jezus naar Bethanië, naar Lazarus die Hij uit de dood had opgewekt. Daar hield men ter ere van Hem een maaltijd; Martha bediende, en Lazarus was een van de mensen die met Hem aanlagen. Maria nam een kruikje kostbare, zuivere nardusolie, zalfde de voeten van Jezus en droogde ze af met haar haar. De geur van de olie trok door het hele huis. Judas Iskariot, een van de leerlingen, degene die Hem zou uitleveren, vroeg: 'Waarom is die olie niet voor driehonderd denarie verkocht om het geld aan de armen te geven?' Dat zei hij niet omdat hij zich om de armen bekommerde – hij was een dief: hij beheerde de kas en stal eruit. Maar Jezus zei: 'Laat haar, ze doet dit voor de dag van mijn begrafenis; de armen zijn immers altijd bij jullie, maar ik niet.' (Johannes 12:1-8)

Hier hebben we een prachtig beeld van wat Bethanië allemaal is. Er wordt een feest gegeven ter ere van Jezus. Jezus zit aan het hoofd van de tafel. Dit is de ereplaats. Daar zit de hoofdgast, om wie het feest draait. Hij is het middelpunt. Er wordt gefeest, er is gemeenschap en er is blijdschap. Ditzelfde verhaal staat ook beschreven in Mattheus 26 en Marcus 14. Daar worden ook enkele andere details gegeven. Ik wil daarom het verhaal reconstrueren aan de hand van de drie beschrijvingen. (Dit verhaal moet niet verward worden met het verslag van de zalving van Jezus door de zondige vrouw in Lucas 7.)

Feesten met de Heer

Het feest vindt plaats in het huis van Simon de melaatse. In het verleden werd Simon waarschijnlijk genezen door Jezus. Als dit feest plaatsvindt, is hij in ieder geval een gereinigde melaatse, de lepra is weg. Maar hoewel Simon niet langer melaats is, draagt hij nog altijd een stigma. Mensen zijn nog altijd bang voor hem. Mensen gaan hem nog altijd uit de weg, sluiten hem nog altijd buiten.

Maar Jezus niet.

Let op: Gods huis bestaat uit allemaal gereinigde melaatsen. Want dat zijn we allemaal. We waren allemaal tot op het bot besmet met geestelijke lepra, een zeer toepasselijke metafoor voor zonde. En op een of ander moment heeft Jezus Christus ons aangeraakt en ons genezen.

Ook aanwezig is een gast genaamd Lazarus, die door Jezus werd opgewekt uit de dood. Gereinigde melaatsen, uit de dood opgewekte mensen. Allemaal zitten ze aan een tafel waar Jezus Christus het Hoofd is – feestend, blij, vrij en in gemeenschap met Hem. Dat is Bethanië. En dat is de kerk.

Opnieuw doet Martha zoals haar karakter haar ingeeft. Ze dient de anderen. Maar ze is niet zo bezorgd of verontrust zoals vroeger. Waarom? Omdat Martha nu dient vanuit opstandingsleven.

Er is iets veranderd. Want weet je, je kunt niet lang in Jezus' aanwezigheid zijn zonder dat je verandert. Zijn aanwezigheid verandert ons.

In Bethanië worden we getransformeerd door de Heer. We worden veranderd door zijn opstandingsleven. En die dingen die ons vroeger gebonden hielden, worden verbroken. Vijf maanden eerder diende Martha in haar vlees. Nu dient ze in de kracht van de opstanding. Ze is niet bezorgd, niet verontrust, niet gepikeerd, niet gefrustreerd. Ze dient de Heer zonder morren, zonder het verlangen om gezien of opgemerkt of geprezen te worden. En ze maakt zich geen zorgen over wat anderen wel of niet doen. Haar dienstbaarheid staat nu in verhouding tot haar gemeenschap met de Heer, en ze is vrij.

Maria reageert ook zoals haar karakter haar dat ingeeft. Want voor de derde keer vinden we haar aan de voeten van de Heer.
 Neem even afstand van het verhaal en kijk eens wat hier allemaal gebeurt. *Dit is een familie tijdens een feest in de aanwezigheid van Jezus Christus.* Ze houden een maaltijd met Hem, en Hij met hen. Wat een prachtig beeld van de kerk!
 Merk ook op dat naast de Twaalf er nog slechts vier andere mensen waren waarmee Jezus de laatste 6 dagen van zijn aardse leven doorbracht. Er waren slechts vier personen die voor Hem een thuis vormden toen Hij op alle andere plaatsen verworpen en afgewezen werd. Maria, Martha, Lazarus en Simon.
 Dit is een aanklacht tegen de megakerkmentaliteit. Bethanië was niet groot. Het was een klein dorpje. De bevolking was waarschijnlijk niet groter dan 1000 mensen. En dat is de plaats waar de Heer graag zijn thuis wil hebben. Wat een getuigenis van het feit dat God zich veel meer bezig houdt met kwaliteit dan met kwantiteit.

De waarde van Christus

Ik wil dat je de tafel in gedachten neemt. De Twaalf zijn daar. Maria, Martha en Lazarus zijn daar. Simon is daar. En Jezus is daar. Ze liggen allemaal aan tafel aan en delen een maaltijd met elkaar.

Maria heeft een verzegeld flesje bij zich, gevuld met kostbare geuolie, parfum. Het is nardusolie uit India. Uitzonderlijk spul. Ontzettend duur ook.

Ze verbreekt de verzegeling en giet de geuolie uit op het hoofd van de Heer alsof Hij een koning was. Terwijl de olie langs zijn lichaam naar beneden druppelt en zijn voeten bereikt, zalft ze zijn voeten met de geuolie alsof zij een slaaf was en Hij haar meester. Jezus interpreteert deze daad als een voorbereiding op zijn begrafenis. Zij zalft Hem zoals iemand ook een overledene zou zalven.

(Het zalven van een overledene met geuolie gebeurde als voorbereiding op de begrafenis. De parfum zou de stank van de beginnende ontbinding van het lichaam verbergen. Koningen werden bij hun begrafenis gezalft door de geuolie vanaf hun hoofd naar beneden over hen uit te gieten. Dit is wat Maria bij Jezus deed. Het was alsof zij begreep dat de Heer niet zo veel langer meer bij hen zou zijn zonder dat ze zich dit werkelijk realiseerde.)

Laten we eens kijken naar de waarde van deze geuolie. De vermelde waarde was 300 denarie. Een denarie is een dagloon. Dus 300 denarie is een jaarsalaris. Ik wil dit even omzetten in hedendaagse getallen om duidelijk te maken wat dit betekent. Het modale jaarinkomen in Amerika is tegenwoordig \$46.000 (ruim €35.000). Dus de waarde van dat flesje geuolie stond gelijk aan zo'n €35.000!

Dit was waarschijnlijk Maria's erfenis. Het flesje vertegenwoordigde haar spaargeld, haar zekerheid voor de toekomst, haar appeltje voor de dorst. Als we daar goed over nadenken, komen we tot drie conclusies over wat Maria deed:

- 1) **Maria herkende de uitzonderlijke waarde van de Here Jezus.** En ze bewees dat door wat ze deed. Maria nam datgene dat haar het meest kostbaar was. En ze gaf dat aan de Here Jezus. Niet een klein beetje ervan, maar *alles*. Ze goot de *vollledige* inhoud van het flesje . . . alle kostbare geuolie . . . over haar Heer. Wat een beeld van extravagante aanbidding. Wat een illustratie van buitengewone loyaliteit. Wat een uiting van uitzonderlijke liefde en toewijding. Denk aan de woorden van Paulus in Filippenzen 3: 'Alles beschouw ik als verlies. Het kennen van Christus Jezus, mijn Heer, overtreft immers alles. Omwille van Hem heb ik alles prijsgegeven; ik heb alles als afval weggegooid. Ik wilde Christus winnen en één met Hem zijn.'
 In Bethanië wordt Jezus Christus op waarde geschat: Hij is van onschatbare waarde. In Bethanië begrijpt men dat niets te kostbaar is om aan zijn voeten te

leggen.

- 2) **Het flesje werd verbroken.** Toen het flesje werd aangebroken, vulde het huis zich met het aroma van de geuolie. De geur verspreidde zich over alle uithoeken. En daarin zien we een groot geestelijk principe: wanneer het flesje gebroken is, verspreidt de geur zich. Wanneer een groep mensen zich geeft om door hun Heer gebroken te worden . . . wanneer zij 'zichzelf verspillen' aan Hem, dan zal het aroma van zijn leven zich verspreiden en opgemerkt worden door anderen die hen bezoeken. In psalm 45 wordt ons verteld dat de gewaden van de Heer geuren naar mirre, aloë en kaneel. Voordat de Here Jezus werd begraven, bracht Nicodemus mirre en aloë om op zijn lichaam te leggen. Weet je hoeveel mirre en aloë Nicodemus over het lichaam van Jezus uitgoot? Het antwoord is dat hij dezelfde hoeveelheid gebruikte als bij koninklijke begrafenissen, namelijk 100 pond (Johannes 19:39). Door deze handeling getuigde Nicodemus van het feit dat hij geloofde dat Jezus Christus inderdaad koning was. Kun je het je voorstellen? Het lichaam van de Heer was bedekt met 100 pond van de meest geurige kruiden. Je kunt je dus voorstellen dat toen Hij twee dagen later uit de dood opstond, Hij een heerlijke geur verspreidde! Een sterk aroma dat tot op grote afstand te ruiken moet zijn geweest. *De opgestane Heer heeft een heerlijke geur. Hij verspreidt het aroma van de opstanding.* Nu kunnen we tegenwoordig niet meer fysiek de geur van Christus ruiken, maar we kunnen wel geestelijk zijn aanwezigheid bij ons waarnemen. En de geur van zijn aanwezigheid is een kenmerk van de nabijheid van de Heer. *'De geur van de olie trok door het hele huis.'* Zoals Paulus al schreef: 'God zij gedankt dat Hij ons, die één zijn met Christus, in zijn triomftocht meevoert en dat Hij overal door ons de kennis over hem verspreidt als een aangename geur' (2 Corinthiërs 2:14).
- 3) **Judas vond Maria's actie verspilling.** Luister naar het protest van Judas. Als je de andere verslagen van deze gebeurtenis leest, reageerden de andere discipelen allemaal op de manier zoals Judas reageerde. *Ze vonden het allemaal maar verspilling.* 'Waarom is die olie niet voor driehonderd denarie verkocht om het geld aan de armen te geven?' Maria's opzienbarende manier om haar toewijding aan de Heer te tonen, ontmaskerde hun harten. Er zijn maar weinig dingen die de Heer zo aan het hart gaan als het helpen van de armen en de onderdrukten. Lees het Oude Testament. Voortdurend spreekt het over Gods zorg en bewogenheid voor de toestand van de armen. Maar hoe belangrijk de zorg voor de armen ook is, Jezus Christus zelf is belangrijker. Christus is belangrijker dan welke andere bediening ook, ongeacht hoe goed of hoe nobel die ook is. Het is mogelijk de god van de 'bediening' te aanbidden in plaats van Jezus Christus zelf. Dit is de tweede plek in de Bijbel waar Maria beschuldigd wordt. En opnieuw verdedigt zij zichzelf niet. Voor een tweede maal komt Jezus voor haar op: 'Laat haar,' zegt Hij, 'want wat zij doet is goed.' De Heer zegt eigenlijk: 'Ik ben het waard. Ik zal niet veel langer meer bij jullie zijn. Dus ik ben deze kostbare geuolie waard.' De discipelen zagen het als een verspilling. Maar zowel voor de Heer als voor Maria was het absoluut geen verspilling.

Want wat is verspilling? Dat is als je meer geeft dan noodzakelijk is. Dus wat Judas en de anderen eigenlijk zeiden, was: 'De Heer is het niet waard.'

Het meest waardevolle

Mag ik je het volgende vragen: wat is het meest waardevolle in jouw leven? Naast de mensen die je liefhebt, wat is het meest waardevolle voor jou?

Ik zal je zeggen wat ik denk dat het meest waardevolle is voor het overgrote deel van de mensen. Het is iets waar velen van ons met spijt op terugkijken. Het is iets waarvan veel mensen, zeker als ze ouder worden, het gevoel hebben dat ze het verspild hebben.

Weet je wat het is? Het is jouw *tijd*.

Eén van de meest indrukwekkende gesprekken die ik ooit heb meegemaakt, vond enkele jaren geleden plaats in Portland, Oregon. Ik hield in die stad een conferentie van drie dagen. Terwijl ik daar was, vroeg een broeder die aan de conferentie deelnam of hij me even onder vier ogen kon spreken. We prikten een goed moment en we zagen elkaar na een van de sessies.

Hij zei: 'Frank, ik ben een zakenman. Er gaat heel veel geld door mijn handen. Maar het meest waardevolle in mijn leven is mijn tijd. Frank, het feit dat jij de tijd hebt genomen in jouw drukke leven om hierheen te komen . . . en het feit dat je dit weekend de tijd neemt om met mij te praten, laat me zien dat jij ons heel erg waardevol vindt.'

Ik was diep geraakt. Want ga maar na: Hoe je jouw tijd besteedt maakt duidelijk wat jij waardevol vindt. Het laat onmiskenbaar zien wat jij belangrijk vindt in het leven.

Dit brengt me bij een andere vraag: Hoeveel tijd geef jij aan Jezus Christus en zijn huis?

Ik ken enkele Christenen die ervoor gekozen hebben om met elkaar de Heer lief te hebben en tot uitdrukking te brengen. Zij zijn het avontuur aangegaan om in hun stad een thuis voor de Heer te maken. Zij zijn gaan staan voor het herstel van de kerk op de plek waar zij wonen. En toch hebben zij hun tijd ook aan heel veel andere zaken gegeven. En dus hebben zij Jezus Christus tekort gedaan.

Ze hebben weinig tijd om samen met hun broers en zussen de Heer te volgen. Ze hebben weinig tijd om samen te komen om Hem met de andere gelovigen tot uitdrukking te brengen. Ze hebben weinig tijd om Hem te leren kennen in de kerk. Waarom? Omdat zij ervoor gekozen hebben hun tijd met allerlei andere zaken te vullen.

Het vijgenhuis

Maria zalfde Jezus op een zaterdag. Op zondagmorgen reed Jezus de stad Jeruzalem binnen op de rug van een ezel. Hij kwam de heilige stad in als een nederige Koning (Marcus 11:1-10). Op diezelfde dag, voordat de zon weer onderging, vertrok Hij weer uit de stad en ging terug naar Bethanië waar Hij overnachtte (Marcus 11:11). Op maandagmorgen vertrok Hij weer naar Jeruzalem. Toen Hij daar naartoe wandelde, kreeg Hij honger. Hij zag een vijgenboom met bladeren. Maar toen Hij de boom van dichtbij bekeek, ontdekte Hij dat er helemaal geen vijgen aan de boom hingen (Marcus 11:14).

Dat was nogal opvallend. Want wanneer een vijgenboom bladeren gaat dragen, zegt het daarmee dat het vijgen geproduceerd heeft. Maar dat gold niet voor deze boom. Deze boom deugde niet. Het gaf als het ware een vals getuigenis. Het beweerde dat het vijgen bezat, maar dat was niet waar. Dus Jezus vervloekte de boom. En de boom verwelkte.

De kern: de vijgenboom kon de Heer niet voeden. Het kon zijn hart niet verzadigen. Het bracht geen vijgen voort. Dus vervloekte Hij de boom, die daarna stierf. Er was

echter een plek die Hem wel van voedsel voorzag. Er was een plek waar zijn hart wel verzadigd werd.

Tegen zonsondergang ging Hij weer terug naar Bethanië (Marcus 11:19, Mattheüs 21:17).

En wat gebeurde er toen in Bethanië? De Heer kreeg te eten. Er werd voor Hem gezorgd. Hij ontving daar liefde. En Hij werd verzadigd.

Bethanië betekent vijgenhuis. Wat een beeld!

Weet je wat de vijgenboom vertegenwoordigt? Geleerden zijn het er over eens dat de boom staat voor het Judaïsme, de oude Hebreeuwse godsdienst. Net zoals de vijgenboom die Jezus vervloekte, voerde Israël godsdienstig een uiterlijk vertoon op. Maar in werkelijkheid was het een lege huls, hol, dood. Het droeg absoluut geen vruchten.

Israël was bedoeld om haar Heer te voeden en verzadigen, maar dat deed ze niet. Integendeel, het volk verwierp Hem. Hij kwam tot zijn eigen volk en de Zijnen ontvingen Hem niet. Dus vervloekte Hij de vijgenboom. En verklaarde Hij stellig dat het nooit meer vijgen zou voortbrengen.

Maar God zij dank was er een andere plek waar Hij wel gevoed werd. Er was een volk dat Hem rust gaf en verzadiging. Die plek was Bethanië – het huis boordevol vijgen. Je ziet dus dat God jullie niet alleen geroepen heeft om Hem te ontvangen, maar ook om zijn hart te verzadigen. Een profeet ontvangt geen eer in zijn eigen land. Maar Jezus Christus vond in Bethanië een land waar Hij warm ontvangen werd en zijn hart volledig verzadigd werd.

Geen ontkomen aan

Ik wil graag nog een beeld voor jullie schetsen. Daarvoor gaan we terug naar de vrijdag die voorafging aan de zaterdag dat Maria Jezus zalfde.

Ik wil graag dat jullie je voorstellen hoe de Heer daar zit, met Maria, Martha, Lazarus en Simon om zich heen. Hij zegt: 'Vrienden, dit is mijn laatste week op aarde. Ik wil elke dag naar Jeruzalem gaan, maar ik wil daar niet de nacht doorbrengen. Ik wil graag elke avond bij jullie in Bethanië overnachten. Willen jullie zo een thuis voor me zijn? Ben ik bij jullie welkom, om te eten, te rusten, en mijn hoofd te slapen te leggen?'

Maria reageert als eerste: 'Nou, Heer, wat mij betreft kan het eigenlijk alleen morgen. Alle andere dagen heb ik andere plannen. Het spijt me.'

Martha zegt: 'Ik vind het ook heel vervelend, Heer. Maar deze week moet ik met mijn neefje naar voetbaltraining, ik heb een trouwerij en ik moet ook nog naar mijn kookcursus. Sorry, ik heb het eigenlijk te druk.'

De Heer kijkt Lazarus aan. Lazarus buigt zijn hoofd een beetje en zegt: 'Ik baal ervan, Heer, maar ik kan ook alleen morgen. De rest van de week ben ik met vrienden de stad uit. We gaan een weekje naar het strand van Galilea, lekker feesten enzo.'

Uiteindelijk doet ook Simon zijn mond open: 'Heer, ook ik kan niet echt helpen. Morgen kan het wel, dan lijkt het me leuk om bij mij thuis samen te eten, maar de rest van de week zit barstensvol. Maandagavond komt de tv-serie die ik altijd volg, dinsdag heb ik late dienst op mijn werk, en daarna ben ik echt te moe. Woensdag ga ik altijd squashen. Donderdag ga ik bij een ouwe vriend op bezoek. En vrijdag doe ik mijn wekelijkse inkopen. Sorry, mijn leven is nogal druk de laatste tijd.'

Mag ik het bovenstaande in één regel samenvatten? *Heer, u bent niet belangrijk genoeg om mijn tijd aan te besteden.*

De Heer zoekt naar een groep mensen die Hem de eerste plaats in hun levens geeft. Hij verlangt naar een volk dat weigert om gebukt te gaan onder de zorgen van dit tijdelijke leven. Dat het vertikt om te zijn zoals de wereld rondom hen.

Hij is op zoek naar een volk dat elkaar hun tijd geeft. Hij is op zoek naar een groep mensen die regelmatig bij elkaar komt . . . om *samen* aan zijn voeten te zitten, om *samen* feest te vieren rondom Hem, om Hem *samen* lief te hebben, om Hem *samen* te kennen en om Hem *samen* tot uitdrukking te brengen.

Zijn oproep om een Bethanië te zijn is *niet* een oproep tot individueel gebed of bijbelstudie. Dat bedoel ik absoluut niet. Het is een oproep om samen als een gemeenschap te leven – om je leven te leven in een groep gelovigen die samen een thuis voor de Heer willen vormen . . . om Hem een plek te geven om zijn hoofd te rusten te leggen. De vroege kerk kwam op de een of andere manier dagelijks samen. Zij leefden samen een gedeeld leven.

De kerk is er niet om jou en mij tot betere burgers in deze maatschappij te maken. Dat is hooguit bijkomende winst. Daar gaat het echt helemaal niet om. De kerk is een alternatieve maatschappij. Het is niet zomaar een soort aanvulling op de wereld. Het is een wereld op zichzelf van waaruit wij ons leven in de maatschappij leven als Gods volk. En Gods volk leeft als een levendelende gemeenschap.

Vergis je niet: Je kunt toewijding aan Jezus Christus niet scheiden van toewijding aan zijn huis. God verlangt naar een Bethanië. Een grote familie, bestaande uit zussen en broers, die Jezus Christus zijn rechtmatige plaats geeft.

Je kunt op jezelf geen thuis voor de Heer zijn. Daarvoor is altijd een gemeenschap van gelovigen nodig. En het vraagt jouw tijd . . . enorm veel tijd.

En nu wordt het tijd om naar de vierde gelegenheid te kijken.

Vierde gelegenheid

Mei 30 A.D.

Hij nam hen mee de stad uit, tot bij Bethanië. Daar hief Hij zijn handen op en zegende hen. Terwijl Hij hen zegende, ging Hij van hen heen en werd opgenomen in de hemel. Ze brachten Hem hulde en keerden in grote vreugde terug naar Jeruzalem, waar ze voortdurend in de tempel waren en God loofden. (Lucas 24:50-53)

We hebben een dode gehad in Bethanië. En we hebben er ook een opstanding gehad. Maar nu hebben we een hemelvaart.

In dit korte gedeelte zien we Jezus Christus die opgenomen wordt in het hemelse rijk.

En waar vandaan voer Hij ten hemel op? Inderdaad, vanuit Bethanië.

Let op de atmosfeer hier. Er is zegen. Er is aanbidding. Er is grote vreugde. Er is groot vertoon van de macht en heerschappij van Jezus Christus. En nadat de Heer in de hemel opgenomen is, bleven zijn discipelen elkaar veelvuldig ontmoeten in de tempelhoven om de levende God te aanbidden. Dat wil zeggen, zij bleven een Bethanië voor Hem op aarde.

Gezeten boven alle dingen

Er zit zoveel in dit gedeelte. Toen Jezus Christus naar de hemel ging, nam Hij plaats op de troon als absoluut heerser en Hoofd over alle dingen. Alle dingen werden onder zijn voeten gesteld (Efeziërs 2:5-6).

We hebben geen tijd om te kijken naar wat dit allemaal betekent, maar ik wil even kort zeggen dat als jij jouw plek inneemt in Christus in de hemelse gewesten, dan zal jouw gebedsleven dramatisch veranderen. Je zult ophouden om God te vragen je tot iets te maken. Want je gaat je realiseren waar je geplaatst bent. Je bent in Christus gezeten op de troon, en je zult vrijmoedig gaan uitspreken wat je in Hem door Hem geworden bent.

We hebben in Christus plaatsgenomen in de hemelse gewesten, en omdat alle dingen onder zijn voeten gesteld zijn, zijn alle dingen ook onder onze voeten gesteld. Het is onze opdracht om elkaar steeds aan deze realiteit te herinneren en er samen aan vast te houden.

Bethanië is de plaats waar we geestelijk in Hem opgenomen worden.

Er speelt nog iets anders. Omdat Christus in de hemel opgenomen is, heeft Hij

bewezen dat Hij het Hoofd is over alle dingen. Het is daarom onze

verantwoordelijkheid ons aan die heerschappij te onderwerpen en om het tot

uitdrukking te brengen op aarde. In Bethanië krijgt Christus zijn rechtmatige plaats als

Hoofd. Niet een mens. Niet een groep mensen. Maar Jezus Christus als het exclusieve

Hoofd. Niet alleen maar in vrome woorden, maar als levende realiteit. Hij is niet alleen

maar welkom als gast, Hij is de Heer en Meester van het huis. En dat huis wordt zijn

(t)huis.

De aantrekkingskracht van Bethanië

Ik wil nog een laatste opmerking maken. In Handelingen 1 vinden we een ander ooggetuigenverslag van hoe Jezus ten hemel voer. Nadat de Heer in de hemel is opgenomen, zegt een engel tegen de discipelen dat de Heer zal terugkeren *op dezelfde manier* als Hij vertrokken is.

In Zacharia 14 vinden we naar mijn mening een profetie die ons hier meer duidelijkheid over geeft. Daar staat dat de voeten van de Heer op de Olijfberg zullen staan als Hij op aarde terugkeert.

Nu heb ik een vraag voor jullie. Zou het kunnen zijn dat wanneer Jezus Christus naar de aarde terugkeert, dat op dezelfde plek zal zijn als waar Hij vertrokken is . . . namelijk Bethanië, op de Olijfberg . . . waarmee Hij ons en de gehele wereld laat weten dat Hij verlangt naar geestelijke Bethanië's en dat die er voor zorgen dat Hij terugkomt? Misschien is de boodschap hier wel dat Bethanië een soort goddelijke aantrekkingskracht bezit. Wanneer de Heer op allerlei plekken op aarde Bethanië's ziet, dan zal Hij terugkeren om bij zijn volk te zijn. Want daar wordt Hij ontvangen, verwelkomd, verzadigd. En dan zal Hij deze planeet overnemen als Hoofd over alle dingen, zowel in de hemel als op de aarde.

Kortom . . .

Om het samen te vatten, Bethanië is van onschatbare waarde voor de Heer. En wanneer de geest van Bethanië in een groep gelovigen is, dan is dat ook nu van onschatbare waarde voor Hem.

Bethanië staat model voor het hartsverlangen van de Heer voor zijn kerk. God verlangt naar een Bethanië in iedere stad op aarde. De roeping om een Bethanië te zijn is de ultieme roeping voor iedere christen anno nu.

De aarde snakt ernaar dat in ieder stad een groep gelovigen is die de Zoon van God volledig en onvoorwaardelijk verwelkomt. Een groep die Hem op de troon zet, en alleen Hem accepteert als Hoofd over hun samenzijn, hun samenkomsten, hun gezamenlijke leven – dus geen voorgangers of oudsten. Een groep die Jezus Christus belangrijker vindt dan wat dan ook en die Hem zijn rechtmatige plaats geeft als Heer, Meester en Middelpunt. Een groep die zichzelf totaal aan de Heer geeft, en aan elkaar. Een groep die bereid is hun levens samen aan Hem te 'verspillen' . . . inclusief hun tijd!

De aarde snakt naar zo'n groep.

Moge de Heer krijgen waar zijn hart zo vurig naar verlangt . . . een Bethanië in iedere dorp en stad . . . een plek waar Hij zijn hoofd te rusten kan leggen.

Ben jij bereid de prijs te betalen om deel te worden van zo'n plek?

Andere boeken van Frank Viola

God's Ultimate Passion: Unveiling the Purpose Behind Everything

Franks centrale boek, zijn 'vlaggeschip'. Het onthult de rode draad van de Bijbel, en beschrijft de grote passie van onze God.

Pagan Christianity: The Origins of Our Modern Church Practices

Een uniek boek dat de oorsprong van alle moderne Protestantse gewoonten aan het licht brengt. Het laat zien dat die geen bijbels fundament hebben.

The Untold Story of the New Testament Church: An Extraordinary Guide to Understanding the New Testament

Een gedetailleerde en chronologische navertelling van het verhaal van de eerste-eeuwse kerk. Geeft de achtergronden van alle boeken uit het Nieuwe Testament.

Rethinking the Wineskin: The Practice of the New Testament Church

Dit is Franks klassieker over de eerste-eeuwse kerk. Het vergelijkt de handel en wandel van de vroege kerk met die van de moderne institutionele kerk.

Who Is Your Covering? A Fresh Look at Leadership, Authority, and Accountability

Dit boek gaat uitgebreid in op kerkleiderschap en geestelijke autoriteit.

So You Want to Start a House Church? First-Century Styled Church Planting

Dit boek bespreekt het apostolische patroon om kerken te planten in de stijl van het Nieuwe Testament. Het geeft ook antwoord op de vraag: 'Wat moet ik doen nu ik de institutionele kerk verlaten heb?'

Straight Talk to Pastors

Een heftige boodschap voor voorgangers, oudsten en andere kerkleiders over Gods ideeën over leiderschap.

Rethinking the Will of God

Een nieuwe en frisse kijk op een oude vraag: 'Wat is Gods wil voor mijn leven en hoe kan ik die ontdekken?' Met een verrassend antwoord.

Gathering in Homes

Een praktisch handboek over hoe je vanaf nul een huiskerk kunt starten.

Voor deze titels en meer, bezoek www.ptmin.org

Distributie in Europa via www.eurobooks.nl

Voor correspondentie met de auteur, e-mail hem op violabooks@aol.com